

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an — — — — — 40 Lei.
Pe jumătate de an — — — — — 20 Lei.

Apare odată în săptămână:
DUMINECA.

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIA:
Arad, Strada EMINESCU Nr. 35.
Telefon pentru oraș și județ Nr. 266.

Pastorala de Paști a I. P. S. S.
Mitropolitul nostru

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

Fără de vărsare de sânge nu se face iertare.

Ep. către Evrei 9, 22.

Luminoasă, ca un răsărit de soare, așa se înfățișează și de data aceasta printre noi — iubiților mei fii sufletești — sărbătoarea cea mare a Învierii Domnului.

În lumina ei să ne scăldăm sufletele și să ne curățim simțirile, ca să putem rosti din adâncul inimilor noastre: *Hristos a înviat!* — și cu convingerea cu care apostolii întorcându-se dela groapa goală vesteau minunea Învierii, să putem răspunde și noi: *Adevărat c'a înviat!*

„Să ne luminăm cu prăznuire și unul pe altul să îmbrățișăm. Să zicem fraților! și celor ce ne urdesc pe noi; să iertăm toate pentru Inviere... Că din moarte la viață și de pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi.”

Cântare de biruință să cântăm și cu ea să proslăvim această minunată zi a biruinții!

* * *

Dar, în mijlocul bucuriei zilei de astăzi, să nu uităm, iubiților mei, că în dosul biruinții pe care ni-o vestește ea, stă crucea și răstignirea, stă Vinerea Patimilor, stă jertfa cea mare de pe Golgota. Ea ne spune, că, așa cum este astăzi lumea și cum sunt oamenii

dintr'însa, „fără de vărsare de sânge nu se face iertare“, fără de vărsare de sânge nu este mântuire, fără de vărsare de sânge nu pot răsbi printre oameni și în oameni, înăuntrul lor, lucrurile cele izbăvitoare ale lui Dumnezeu.

Aceasta se părea că nu mai voiau s'o creadă și s'o înțeleagă oamenii veacului nostru. Ei se socoteau atât de înțelepți și atât de ridicăți peste vremile de mai înainte, în cât își închipuiau că cu învățătura și cu născocirile lor, cu legile și cu rânduielile lor, cu programele și cu meșteșugurile lor, vor aduce pas cu pas, dar sigur, tot mai aproape desăvârșirea și fericirile ei.

Dar iată că izbucni crâncenul războiu prin care am trecut, vărsarea de sânge ca și care alta mai grozavă nu s'a pomenit pe acest pământ. Ea a deschis din nou ochii oamenilor înțelegători și i-a făcut să vadă, că e amăgire să crezi că drumul vieții e neted și drept, că alergarea după ținta mare a progresului și fericirii te duce numai printre straturi de flori.

Sunt, ce e drept, și popasuri liniștite. Dar ele trec și cotiturile încep din nou. Binele răzbește pe drumuri de sânge. Cu cât ținta spre care aleargă oamenii le cucerește mai mult sufletele, cerându-le să se uite pe sine și să nu-și bage în seamă interesul lor, cu atât războiul se desfășoară mai crâncen, războiul din inimi, războiul din case și familii, războiul din locurile de întrunire, războiul cu vorba, războiul cu scrisul, războiul cu toate armele, războiul cu mintea și războiul cu trupul. Putem spune cuvântul, că și drumul faptelor celor mari și mântuitoare ale lui Dumnezeu, răsbate tot prin sângele oamenilor.

Pentru-ce se întâmplă aceasta? Eu cunosc multe păreri ale celor ce au voit să

răspundă la această întrebare: Dar un singur răspuns mi se pare că desleagă taina aceasta care apasă vieața omenească. Pricina pentru care lucrul lui Dumnezeu străbate pe căi pline de sânge — este păcatul oamenilor. El se împotrivesc de câteori lucrul lui Dumnezeu caută intrare în lumea aceasta. Păcatul se răsvrătește, de câte ori voia lui Dumnezeu e să ajungă stăpână pe inimile oamenilor și să alunge din ele toate poftetele și patimile și interesele cari îl leagă de acest pământ. Atunci păcatul se pune în mișcare și mobilizează toate puterile din lume și toate gândurile ascunse în suflet, care stau în slujba lui. El își adună oștiri peste oștiri de robi ai săi și de oameni cari îi slujesc cu însuflețire. Tot felul de arme îi stau la îndemână. Lui nu-i lipsesc banii și nici priceperea. Și astfel strigând „Osana” și „Răstignește-l pe el”, cu Caiafa și cu Pilat, cu soldați și cu Iuda, păcatul pornește ca să prindă pe Domnul și să-L lege, să-L tradeze, să-L judece și să-L ucidă. Că pe cel ce-i stă împotriva, pe acela nu-l iartă și-l prigonește până la sânge.

Și nu sângele celor fără de lege, ci sângele celor drepti și sfinți îi trebuiește păcatului. Pe cum în război s'a vărsat sângele celor mai buni fii ai popoarelor, așa și în lupta împotriva păcatului trebuie să sângereze și să cadă ceice stau în șirurile cele dintâi, ceice poartă steagul adevărului și sunt oștenii împărăției, lui Dumnezeu. Înțelegeți acum, pentru ce Domnul Hristos la sfârșitul vieții sale pământești nu s'a urcat pe vre-un tron de aur, nici nu și-a așezat pe cap coroană strălucitoare de pietre scumpe, ci purtând sarcina lumii și-a plecat fruntea până în țărâna pământului și trupul și l-a dat să fie pironit pe lemnul crucii. Aceasta a fost urmarea păcatului și isprava lui. Nu este voia lui Dumnezeu, ca așa să fie lumea și oamenii. Dumnezeu nu vrea sângele, ci vrea inimile noastre; nu vrea moartea, ci vrea vieața noastră. Voia lui Dumnezeu este ca lumea să fie plină de lumină, de frumseță și de pace, iar oamenii să trăiască ca fii ai Lui și ca frați într'olaltă.

Dar păcatul vrea altfel. El ne desparte de Dumnezeu și ne face în mii de chipuri unelte ale Lui. Și când Dumnezeu trimite pe

ai Săi la luptă împotriva păcatului, atunci îi trimite la lupta cea mai crâncenă. Ostași făcuți cu sila nu pot duce această luptă, ci numai ceice se angajează de bună voie. Dar nici aceștia nu sunt prea tari, căci și ei toți au înnotat în apele tulburi ale păcatului. Nu este om care să nu fi slujit păcatului. Pe toți îi cunoaște păcatul. Și chiar când oamenii stau de partea lui Dumnezeu și cad în lupta pentru lucrul lui Dumnezeu, totuși păcatul nu este înfrânt cu desăvârșire de cătră dâșii.

Dar iată că vine Hristos Domnul. Și de dâșul s'a apropiat păcatul, punându-și la încercare ispitele și meșteșugurile. Dar înzadar. Mântuitorul n'a intrat în slujba lui și nici o clipă n'a purtat lanțurile lui. El a fost cu totul fără de păcat. Toată ura și toată furia și-a îngrămădit-o păcatul, toate puterile și oștirile lui și le-a adunat, ca să dea asalt asupra lui Hristos. Dar de geaba. Mântuitorul i s'a împotrivit până la sânge. Cinstitul și sfântul Lui sânge a curs în șiroaie, trupul Lui mort a fost așezat în mormânt, vieața Lui, ca și care alta atât de curată n'a mai văzut pământul, s'a luat dintre cei vii. După acest sânge se dorea cu sete nepotolită păcatul. În sângele Lui voia el să înnece împărăția pe care a venit să o aducă în lume Hristos.

Dar zdrobind vasul cel sfânt și lăsând să curgă dintr'însul sângele nevinovat, păcatul a dat peste ceva ce nu putea fi zdrobit, a întâlnit voința cea ascultătoare până la moarte, care n'a putut fi îndoită și înfrântă, dar de care însuși păcatul lovindu-se s'a frânt și s'a zdrobit ca de un părete de stâncă neclătită peste care n'a putut trece. Și din dosul acestui părete s'a înălțat luminoasă și maestică, ca soarele în răsărit, voința dumnezeiască a iertării, jertfa izbăvitoare a milostivirii, nemărginita iubire cătră păcătoși a Mântuitorului, care s'a dat pe sine pentru vieața lumii.

În această lumină, care împrejmuiește pe Cel-ce a lăsat groapa goală, să intrăm și noi. Pe razele ei se coboară în suflete grația cea mântuitoare și darul iertării. Aici găsim aierul cel înviorător pentru suflet, puterea dătătoare de vieață, care ne trebuiește. Prin Cel-ce a ieșit din mormânt ca un mire ne întinde Tatăl ceresc brațele sale iubitoare și ne deschide

inima sa părintească. Prin Fiul ne arată Tătă iubirea sa cea fără margini: „Că așa a iubit Dumnezeu lumea, cât și pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot celce crede întru dânsul să nu piară, ci să aibă viață de veci“ (Ioan 3, 16). Prin sângele Lui am câștigat noi iertare și mântuire din păcatele noastre. Lângă crucea Lui să ne plecăm genunchii și cu lacrimi de căință să-i cerem iertare; lângă crucea Lui simțim căldura iubirii care s'a jertfit pentru păcatele noastre și prin puterea binefăcătoare a crucii să ne întărim voința de-a nu ne despărți de aceea iubire, ci să o facem se rămână întru noi și noi întru dânsa.

„Paștile cele mari și prea sfințite, Hristoase! O înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu și puterea! Dă-ne nouă mai adevărat să ne împărtășim cu tine în ziua cea neînșărată a împărăției Tale . . . O dumnezeescu!! o iubitul! o prea dulcele tău glas! Că cu noi te-ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase; pe care întărire de nădejde credincioșii avându-l, ne bucurăm“.

Cu aceste simțeminte întâmpinând praznicul luminat al Învierii Domnului, Vă urez din toată inima mea ca să-l petreceți cu sănătate, cu mulțumire și cu bucurie și să vă învredniciți a-l ajunge cu toții întru mulți și fericiți ani.

Împărtășindu-vă arhiereasca Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătoarea Învierii Domnului din anul 1923.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor:

Dr. Nicolae Bălan,
arhiepiscop și mitropolit.

In editura Librăriei Diocezane din Arad, a apărut sub titlul: Carte de rugăciuni și cântări, cu un adaus de cuvinte mângăietoare și îndemnuri morale scoase din sf. Scriptură. Cartea se estinde pe 158 pagini și este tipărită cu binecuvântarea P. S. S. Domnului Episcop al Aradului *Ioan I. Papp*. In ediția III-a prețul Lei 6.

Instalarea episcopului Dunării de jos.

Primirea în gară. — Cortegiul spre catedrală. — Instalarea. — Banchetul.

Galați, 22 Aprilie.

Azi s'a făcut cu deosebită solemnitate în orașul nostru, instalarea noului episcop al Dunării de jos, P. S. S. Iacob Bârlădeanul.

În vederea acestei festivități, orașul a fost pavoazat cu steaguri tricolore.

In întâmpinarea P. S. S. episcopului Bârlădeanul au venit toți fruntașii orașului, printre cari cităm pe d-nii Orleanu, președintele Camerei, toți parlamentarii Covurluiului, episcopul Ghenadie al Buzăului, prefectul județului Onose, prefectul poliției Gh. Vasiliu, ofițerii superiori din garnizoană în frunte cu generalul Rudeanu și amiral Gavrilesco, primarul orașului Prodrom, însoțit de ajutorul Gamulea și o parte din consilierii comunali, membrii superiori ai clerului numeroși membri ai corpului didactic, cât și câteva societăți cu drapele, printre cari și soc. „Fii apărători ai patriei“ și o companie de onoare cu munca militară.

In momentul intrării trenului în gară muzica a intonat rugăciunea.

Din vagon au descins d. George Mărzescu, ministrul muncii, noul titulat al episcopiei Iacob Bârlădeanul, Ispir secretarul general al ministerului de culte, părintele Niculea, protoereul județului Iași, reprezentând pe mitropolitul Moldovei, Rădulescu-Niger și alții.

D. Prodrom primarul orașului a urat bun venit noului episcop, în numele orașului, arătând că cetățenii îl întâmpină cu cele mai bune sentimente și nădejdi.

Urmează apoi prezentările persoanelor oficiale.

După aceasta s'a format un cortegiu deschis de trăsura cu prefectul poliției urmat de un pluton de cavalerie, apoi trăsura episcopului secundată de maiorii Vega și Suchel. Cortegiul care cuprindea și celelalte persoane oficiale se încheia cu un alt pluton de cavalerie.

Cortegiul s'a oprit la catedrală, unde s'a oficiat un tedeum.

D. Ispir, secretarul general al ministerului de culte, a citit decretul regal de investire a noului episcop.

Apoi părintele Niculea din Iași, a dat citire gramatei semnată de mitropolitul Moldovei, în care se relevă întreaga activitate din trecut a episcopilor precedenți.

D. prefect al județului Onose a ținut o inimioasă cuvântare. A vorbit și d. general Rudeanu, comandantul corpului III armată. D. ministru Mârzescu a lăudat calitățile noului episcop.

P. S. S. episcopul Bârlădeanul a mulțumit tuturor vorbitorilor, arătând că-și va face în chip conștiincios datoria în noua sa însărcinare.

*

Dela catedrală s'a format un nou cortegiu, care s'a îndreptat spre palatul episcopal, unde noul titular a primit felicitările în sala de recepție.

*

La orele 12.30 a urmat o masă, dată de primăria orașului, în sala de jos a palatului episcopal.

Au participat d. n. ministru Mârzescu, secretar general Ispir, reprezentanții superiori ai armatei, ai autorităților civile și clerului.

La șampanie episcopul Bârlădeanul a închinat pentru Familia Regală.

D. Ispir a vorbit în numele ministrului Banu, felicitând pe gălățeni pentru frumoasa primire făcută episcopului.

Laudă calitățile acestuia și arată rolul lui în lupta contra imoralității sociale.

Au mai toastat p. Niculea Iași, Em. Bogatu, din partea clerului tulcean, p. Ionescu, directorul episcopiei locale.

D. ministru Mârzescu, arată lupta ce trebuie dusă pentru unificarea bisericii române.

După ce a mai vorbit p. St. Vârgolici, în numele clerului local, a vorbit episcopul Iacob Bârlădeanul, care mulțumește tuturor, spune că trecutul său e o cheazășie pentru realizarea intențiilor sale în viitor.

Cu aceasta solemnitatea a luat sfârșit.

Coresp.

Hirotonisirea Episcopului Ilarie Teodorescu al Constanței.

Duminică dimineața s'a făcut la Mitropolie hirotonisirea cu arhieru a arhimandritului Ilarie Teodorescu, ales episcop de Constanța.

Serviciul religios a fost oficiat de I. P. S. S. mitropolitul primat dr. Miron Cristea asistat de P. S. S. episcopul Visarion Puiu a Hotinului și arhieriei Teofil Râmnicianu și Platon Ploeșteanu.

La această solemnitate au asistat AA. LL. R. Principii Moștenitori Carol și Elena, A. S. R. Principesa Ileana, M. S. Regina Sofia a Greciei, Mișu, ministrul Palatului regal, St. Brădișteanu, directorul general al ministerului cultelor; Chiricescu, decanul facultății de teologie, Partenie, Pop și Roșianu; I. Roban, secretarul general al primăriei, D. Constantinescu și Const. Dobrică, profesori, d-na Săulescu, etc.

Catedrala mitropoliei era arhiplină de lume, de oarece, pe lângă cei ce venise să asiste la această solemnitate religioasă, a luat parte și toți credincioșii din enoria Amzii, unde noul hirotonisit a păstorit ca preot până acum.

*

După terminarea serviciului religios, I. P. S. S. mitropolitul primat a adresat noului episcop Ilarie următoarele cuvinte: „Te trimet în partea cea mai însemnată a țării, unde a fost odată episcopia Tomis, unde a fost azilul lui Ovidiu și unde a predicat apostolul Andrei”.

Noul hirotonisit a răspuns, făgăduind că va depune toată silința, spre a fi la înălțimea misiunii ce i s'a încredințat.

După terminarea serviciului religios, noul episcop, însoțit de demnitarii bisericești și civili, a trecut în sala de recepție a palatului mitropolitan, unde I. P. S. S. mitropolitul, Pimen al Moldovei, părintele Constantinescu-Lucaci dela biserica Sf. Vineri, inspectorul general Partenie și d-na Săulescu, din partea societății ortodoxe a femeilor române, au ținut câte-o cuvântare, la cari a răspuns, noul hirotonisit.

Cum se cresc copii și cum ar trebui crescuți.

(Urmare și Fine.)

La început când se naște, crerul lui este o tablă ștearsă, sau tabula rasă, cum zice marele pedagog, Ioan Loke. Și numai încetul cu încetul încep să se zugrăvească pe această tablă, impresiile căpătate din afară. Și acum se naște principiul lui Fenelon, care zice: „Fericit este acel copil, care a supt odată cu laptele dela mama lui, partea morală și religioasă, căci baza popoarelor este religia și moralitatea”. Copilul, încă dela noștue are spiritul de imitație și tot ceea ce imită, devine apoi, obicei. Te vede de ex. certându-te cu vecinul, supărat sau vorbind fel de fel de vorbe murdare.

El nu face altceva, decât numai ascultă și vâra totul pe urechi.

Vede într'o zi de ex. că zici nevastei: „Taci, că ești o proastă, nu știi nimic!”

Nu trece mult și fără ca să mai audă, când mama sa i-a făcut vre-un neajuns, zice și el: „Taci că ești proastă, nu știi nimic!” În altă zi, vecinul poate trimite să-i ajute la ceva; fiind chiar după masă îi e cam greu să se ducă și atunci trimite copilul să-i spună că nu e ac... iar... dacă vecinul întreabă unde este, ... copilul nu știe ce să zică și... privind înapoi, întreabă?... Unde să spun că ești tată?...

— Ne întrebăm acum, care este cauza de face să vorbească copilul vorbe murdare, să mintă, să fure și să adopte toate viciile? — Nu este altcineva, decât acela, care i-a dat exemplul, nu este altul vinovat, decât acela, ce se gândește la partea materială și nu la suflet.

Vedeți dar școala maternă, multe greșeli face! Când se face apoi de 6—7 ani, după ce l-a crescut și l-a adoptat la fel și fel de vicii, îl aduce la școală și-l dă pe mâna învățătorului zicându-i: „Domnule învățător, ți-l dau pe mână, să-l bați, că nu mai mă înțeleg cu el. Lucaeră câinii pe drumuri, umblă prin grădinile oamenilor și vine numai la demâncare... să ni-l regulezi, așa te rog! Apoi, mai zice și copilului: „ai vedeà tu”. Astfel, că nu apucă să plece și copilul plânge, crezând că acum a intrat la arest, privind pe învățător, ca și pe un călău, pentru că și tatăl său vede în școală acelaș lucru.

Și atunci, noi învățătorii, suntem datori să îndreptăm ceea ce părinții au stricat? Da! Dar nu este de ajuns numai atât, căci părinții influențează și de aci înainte. Exemple avem destule, căci dacă învățătorul îl oprește de a se duce la cărciumă, unde nu poate află decât răul, unde este boala și otrava suflotească, tatăl său îl ia, spunând că trebuie să mai vază și el lumea (să stea lângă el ca băiat cuminte)

că mâine, poimâne se face și el mare. Iar dacă copilul spune că l-a oprit învățătorul, apoi numai de cât îi spune. — Lasă tată, că vorbesc eu cu el — și... dacă dascălul are viciul acesta urât, apoi mai zice: — apoi și el merge la cărciumă... Și tot așa se întâmplă dacă îl oprește și dela alte localuri și întruniri răufăcătoare.

După ce e absolvent, în loc să-l dea la o meserie, ori să-și continue mai departe educația și instrucția în școale superioare, părintele nu se gândește, decât a-l învăța la fumat, la băutură și alte rele... căci un om fără vicii, e pierdut printre cei vii.

Un copil astfel crescut, când ajunge mare, nu este în stare, decât a face numai rău pe lume și nimic bine. Trăesc în dușmănie, se părăsc, se ceartă și apoi pleacă la judecătorie.

Iată, acum, de unde se nasc greutățile pentru viață, pentru ce se măresc (birurile) dările! Pentru a plăti lefurile judecătorilor, polițailor, pentru directorii de pușcării, pentru zidirea temnițelor și altele, de care ne-am putea dispensa. Mult mai bine ar fi, dacă din acești bani, s'ar ridica localuri de școli, s'ar plăti învățători, care să poată trăi mai comod, care să învețe pe copii a urma calea Domnului și din ei să formeze viitorii părinți, care vor fi adevărați educatori și care să cunoască solul și subsolul cu toate bogățiile, știindu-le a le folosi, ușurând astfel lupta de existență. Iată cum ar prospera țara și atunci ar fi întocmai cum Dumnezeu voește „Între oameni pace și bună învoire”.

Și ca să ajungem aci, e bine ca în odăile noastre de locuință, să avem scrise pe table normele rostite cu atâta dragoste de un învățător pătruns de adevărata credință a lui Isus Hristos și a ști să trăiască frățeste, bucurându-se toți de roadele și dragostea școlii. Și noi generația de astăzi, să căutăm a fi mai activi, gândindu-ne că scumpa noastră țară, pe care jertfa aceasta, pe care suntem datori a o da, formând toți un suflet și un corp, lucrând pentru unul și acelaș scop ideal.

Ștefan Buzgurescu,
teolog.

Figura lui Crist.

Cum o descrie un proconsul roman.

În biblioteca Vaticanului se păstrează un document unic în care e descrisă figura lui Hristos. E o scrisoare adresată senatului Romei, sub Tiberiu, de către Publio Lentulo, proconsul roman contemporan al lui Isus și — cum se crede — predecesor al lui Pilat în Iudeia. Din descrierea făcută în această

scrisoare, s'a inspirat iconografia creștină cu excepția câtorva pictori spanioli și al lui Morrelli în tabloul său „Hristos murind“.

Preconsulul roman scrie: „A apărut și trăește în zilele acestea printre noi un om de o virtute unică, pe care unii din însoțitorii săi și numesc fiul Domnului. El vindecă bolnavii și învie morții. E frumos ca fizic și atrage privirile. Aspectul său inspiră iubire și frică în acelaș timp, Părul său e lung și blond, lins până la urechi și dela urechi ușor buclat. o cărare îl desparte la mijloc și fiecare jumătate o poartă dată înapoi în părți, după obiceiul din Nazareth.

Obrajii îi sunt ușor îmbujorați; nasul e bine format; barba o poartă întreagă și e de aceeași culoare cu părul dar ceva mai deschisă și despărțită în mijloc. Privirea-i revelează înțelepciune și candoare; are ochii albaștri, prin care trec străfulgerări de lumină. Acest om, de obicei amabil în conversație, devine teribil când trebuie să facă vre-o muștrare; dar și în cazul acesta, un sentiment de siguranță senină emană dela persoana lui. Nimeni nu l-a văzut râzând vreodată; în schimb a fost adesea văzut plângând. Statura îi este normală, se ține drept, iar mâinile și brațele sale sunt atât de frumoase, încât e o plăcere să le privești. Tonul glasului său e grav; vorbește puțin; e modest. E frumos cât poate fi frumos un bărbat; Il chiamă Isus, fiul Mariei“.

INFORMAȚUNI.

* In ce zi a murit Isus Hristos? Tertulian vorbind de moartea lui Isus, spune textual că „această pătimire s'a petrecut sub Tiberiu Cesar în luna Martie, pe timpul Paștelor, în a opta zi înainte de calendele de Aprilie“. Expresia „pe timpul Paștelor“, se referă la paștele evreilor cari începeau în ziua de Vinerea Mare, zi în care poporul israelit sacrifică mielul.

Intr'un calendar de Polemeo Silvio, care poartă data anului 438 se află scris, sub data de 25 Martie: „a opta zi înainte de calendele de Aprilie: Christ a pățimit și a murit în această zi“.

Aceste argumente istorice vor mai fi întărite de către credincioși prin minunile ce înconjoară patima

Mântuitorului. In catedrala din Andria, se păstrează trei spini din cununa dureroasă cari, după mărturia unor oameni mai presus de orice bănuială, scilicet într'o misterioasă lumină roșie numai în anii în cari Vinerea Mare cade în ziua de 25 Martie. (Din „Presa“.)

Nouii asesori la Consistorul arhidiecezan. Sinodul arhidiecezan în ultima sa ședință a ales doi asesori ordinari. La senatul bisericesc pe Dr. Ioan Stroia și la cel școlar pe Dr. Andrei Gălea.

Felicităm pe noii asesori și le dorim spor la munca grea ce-i așteaptă.

Episcopat ortodox român în America. Se svonește că dl Banu ministrul Cultelor a făcut propunere învățatului arhimandrit Iuliu Scriban, să primească demnitatea de Episcop pentru Românii din America.

† **Avesalon Țiucra.** Vineri în 7/20 Aprilie a încetat din viață preotul nostru Avesalon Țiucra din Alioș, care suferea de multă vreme de-o boală contractată în urma marilor sforțări de muncă, pentru a câștiga mijloacele necesare la creșterea familiei grele cu care l-a înzestrat bunul Dumnezeu. Defunctul a fost un preot bun, cu pietate față de frumoasa carieră preotească. A trecut la cele eterne relativ tânăr, în etate de 56 ani și după o păstorire de 35 ani. Suferea de mult, în durerile sale a fost mângăiat de soția sa bună, care l-a îngrijit, ca un înger păzitor, până la moarte.

Dumnezeu să-l odihnească între cei drești.

* † **Octavian Drăgan.** O grea lovitură a sorții a izbit familia învățătorului Aurel Drăgan din Cicir, prin pierderea fiului lor Octavian Drăgan, care a sucombat în floarea vieții și în pragul intrării sale în viața publică.

Tinărul Octavian Drăgan își câștigase diploma de învățător la pedagogia noastră din Arad iar apoi prin diligență proprie a depus maturitatea și a urmat științele iuridice. In anul acesta avea să facă licența de avocat, dar în timpul geros din iarnă și-a contractat o boală care l-a repus. A fost un tiner vrednic și bun; în lupta dela Szolnok, cu cetele bolșevice a dovedit un eroism extraordinar, scăpând cu pericolul vieții sale pe un maior care ajunsese în ploaia de gloanțe dușmane. Fapt pentru care a fost decorat de M. S. Regele Ferdinand cu ordinul Coroana României în gradul de cavaler. Inmormântarea sa săvârșit Sâmbătă în 21 April, la care au funcționat 7 preoți. Au participat o imensă lume. Academia iuridică din București a fost reprezentată prin un grup de 20 studenți universitari, dintre cari unul prin o parentare concisă a făcut apogeul calităților celui dispărut. Dzeu să-l odihnească cu cei buni, iar pe părinții și frații îndurerăți să-i mângăe.

Un om de 136 de ani. Guvernul din China a dat peste un bătrân de 136 ani. A hotărât să-i dea pensie de bătrânețe până va mai trăi. Așa o vârstă încă nu s'a mai pomenit să fi ajuns alt om.

Procesul Patriarhului Tihon. Procesul patriarhului Tihon va începe la jumătatea lunii Aprilie. Autoritățile sovietice au dispus, ca în ajunul proceselor, să fie convocat sinodul așa numitei „Biserici vii“, care să-i ridice lui Tihon demnitatea de patriarh al bisericii, în scop de a face mai ușoară condamnarea lui.

O nouă universitate. Cu prilejul vizitei d-sale la Oradea-mare, d. Dr. C. Anghelescu, ministrul instr. publ., a declarat delegațiunii profesorilor și învățătorilor, că în curând va înființa o universitate la Oradea-mare.

Universitatea va avea, deocamdată, două facultăți: una de drept și una de teologie. Mai târziu se va atașa și o facultate comercială, de care nu avem până acum la nici una din universități.

Monedă metalică. La ministerul de finanțe s'a fost instituit o comisiune, care avea însărcinarea să găsească mijloacele pentru baterea monedei de 1, 2 și 5 Lei.

După mai multe ședințe comisiunea a decis, ca moneda să se bată în țară cu materialul cel avem.

Acum, nu de mult, a sosit din Anglia la Ministerul de finanțe o ofertă foarte avantajoasă, în urma căreia Ministerul de finanțe a schimbat deciziunea de mai sus a comisiunii și a decis, ca baterea acestei monede să se facă în Anglia.

Incendiul dela mănăstirea Cernica. Frumoasa mănăstire Cernica a căzut pradă incendiului și dacă printr'o întâmplare miraculoasă, biserica a scăpat neatinsă, în schimb din vechea cetate nu a mai rămas decât 5—6 căsuțe.

Focul, care a luat naștere dela un coș deteriorat de vreme și de uzură, alimentat de un vânt favorabil și înlesnit de însuși felul construcției, — care avea un pod comun pentru toate căsuțele cetății, — s'a întins repede și a consumat, odată cu clădirea și ultima expresiune de gospodărie a acestor liniștiți și umili servitori ai credinței.

Nu s'a putut face nici o intervențiune serioasă pentru împiedicarea incendiului, iar pompierii din București, trimiși în ajutor, au sosit prea târziu, față de urgența cerută de împrejurări.

Pagubele suferite de stat se socotesc la câteva milioane.

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român a lansat liste de subscripții pentru augmentarea „Fondului cultural Andreiu Bârseanu“, căruia Asociațiunea i-a pus bază cu suma de Lei 10.000.— și la care a contribuit și familia decedatului cu Lei 50.000.—

Avem firma speranță, că preoțimea și învățătoria noastră, apreciind valoarea morală și intelectuală, nu numai pentru „Asociațiune“, ci pentru întreg neamul românesc, a profesorului și președintelui

Andreiu Bârseanu, se va asocia la opera nobilă de a-i eterniza numele printr'un fond cultural, care să-i poarte numele.

Aducerea osemintelor eroilor morți în Italia. Soc. „Mormintele Eroilor“ face cunoscut, că între Italia și România e pe cale să se stabilească o convenție specială, privitoare la aducerea osemintelor militarilor morți și înmormântați pe teritoriul statului italian, în timpul războiului.

Familiiile eroilor români, a voluntarilor căzuți ca legionari români, sau a militarilor morți în rândurile armatei austro-ungare, care doresc să aducă osemintele morților ce le aparțin, urmează să înainteze cererile lor în acest sens la sediul societății (Splaiul Mihai Vodă 3 București) până la 15 Martie a. c.

Cererile vor fi însoțite de extractul de moarte și de cât mai multe relații asupra locului unde se află mormântul.

După centralizarea cererilor, societatea va comunica tuturor familiilor condițiunile puse de statul italian și taxele minime necesitate de exhumarea și transportul acestor eroi.

Sfășiați de mistreți. Doi oameni din orașul Tulcea s'au dus la vânătoare în comuna Topolog. După ce au isprăvit toate cartușele (patroanele), vânătorii s'au pornit înapoi spre casă. Dar ce să vezi! Pe când se întorceau, s'au întâlnit cu o ceată de mistreți. Aceștia s'au repezit cu o nespusă sălbăticie asupra lor, cari neavând cartușe, nu s'au putut apăra și au fost ruși în bucăți de fiare.

Nenorocire la pușcărirea dela Paști. Din Secaș, lângă Oravița, ni-se vestește, că Ion Călin de acolo pușcărind în ziua de Paști cu dinamită, pentru a face paradă la slujba dzească, o dinamită a explodat în mână. Puterea dinamitei a rupt omului o mână și i-a scos un ochiu. Acum se află în spitalul din Timișoara. Ar trebui oprite astfel de părazi, cari umblă cu primejdii de viață.

Pedeapsa trădătorului. Cetim în Lupta: Consiliul de război din Lille a condamnat pe trădătorul Hubert la deportarea perpetuă într'o fortăreață, pentru că în tot timpul războiului el a colaborat la „Gazette des Ardennes“ și a denunțat mai mulți francezi pentru atitudinea lor patriotică, dintre cari unul a fost împușcat de nemți.

Când le vine oare rândul trădătorilor dela noi?

BIBLIOGRAFIE.

Au apărut:

„Biserica Ortodoxă Română“. Seria II. Anul 41, Nr. 5 (503), Febr. 1923, București. — Abonamentul 100 Lei pe an.

„Candela“. Anul XXXIV, Nr. 1—2, Ianuarie—Februarie 1923, Cernăuți. — Abonamentul 100 Lei pe an.

„Adevărul Bisericesc”. Anul VI. Nr. 1, Martie 1923. — Este revista lunară a societății „Frăția” a clerului din eparhia Argeșului, care pe timpul războiului și-a suspendat apariția, iar acum a început să reapară din nou la Pitești sub îngrijirea p. Ic. Petre Vintilescu. — Abonamentul 100 Lei pe an.

„Revista Teologică”. Anul XIII. Nr. 3, Martie 1923. Sibiu. — Pe an 50 Lei.

„Cultura Creștină”. Anul XII. Nr. 4, Aprilie 1923. Blaj. — Pe an 70 Lei.

„Crucea”. Anul I. Nr. 1, 1 Martie 1923, București. — Abonamentul anual 80 Lei.

Este organul societății anonime „Crucea”, înființată cu capital nu numai ortodox național. — Promite, că va susține interesele culturale, economice și politice ale preoției și instituțiilor bisericii ort. rom. Apare de două ori pe lună.

„Noua Revistă Bisericească”. Anul V. Nr. 1—2 (Aprilie 1923). București. — Abonamentul 50 Lei pe an.

„Luminătorul”, revista eparhiei Chișinăului și Hotinului. Anul LVI. Nr. 7 (1 Aprilie 1923). Chișinău. — Abonamentul?

„Ramuri — Drum drept”. — Anul XVII. Nr. 7 (1 Aprilie 1923). Craiova. — Prețul 5 Lei.

„Școala Bănăneană”. Anul II. Nr. 7 (1 Aprilie 1923). Caransebeș. — Organul „Asociației învățătorilor din Caraș-Severin”. — Abonamentul anual 100 Lei.

„Cosinzeana”. Anual VII. Nr. 6 (25 Martie 1923). Cluj. — Prețul 5 Lei.

„Transilvania”. Anul LIV. Nr. 3 (Martie). Organ literar al „Asociațiunii”. Sibiu. Prețul 10 Lei.

CONCURS.

Pentru îndeplinirea parohiei de cl. II. din Cil, devenită vacantă prin abdicarea preotului Victor Faur, să publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiul: a) Sesiă parohială din 32 jugh. b) Stole și bir legal. c) Casă parohială, cu supraedificățile necesari pe un intravilan de 800□.

Alesul va catehiza la școlile din loc fără alta remunerație și va solvi contribuția după beneficiul dela parohie.

Reflectanții atât la prezentarea lor în sf. biserică din Cil, cât și la înaintarea petiției de concurs la of. ppt. din Buteni, sunt poftiți a se acomoda Regulamentului.

Reflectanții din alte dieceze vor adresa la petiț

actul despre consenzul Consistorului nostru din Arad că pot reflecta la acest post.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: F. Roxin, protopop.

Licitație minuendă.

În baza încuviințării Ven. Consistor din Arad de sub Nr. 333/923, prin aceasta se publică licitație minuendă, pentru renovarea sf. biserici gr. or. rom. din Șoimoș, (jud. Arad) pe ziua de 4/17 Maiu a. c. la orele 3—4 d. m. pe lângă următoarele condițiuni:

- Prețul strigării e 64850 Lei;
- Reflectanții au să-și dea oferte închise până cu 24 ore înainte de termenul licitației;
- Reflectanții înainte de licitație au să depună cauție de 5% socotite după prețul strigării, în bani gata, ori hârtii de valoare;
- Comitetul parohial își susține dreptul a preda lucrările aceluia dintre reflectanți, care prezintă mai multă garanță;
- Reflectanții au să facă schița transformării corului și planul de spese pentru acesta, fără a avea dreptul a pretinde spese, care schiță și plan de spese se va aproba ulterior de Ven. Consistor, dar și până atunci interprințatorul se obligă a face și această transformare;

- Spesele de călătorie ect. nu se restituiesc;
- Planul de spese și condițiunile detaliate se pot vedea la oficiul parohial.

Șoimoș, la 2/15 Aprilie 1923.

Pentru comitetul parohial:

Ilie Chebeleu,
preot — președinte.

1—3

Fabrică sistematică de clopote
pentru biserici

FRĂȚII D. ȘI N. POPESCU
BUCUREȘTI

Magazina Calea Moșilor Nr. 249. Fabrica
Str. Ioan Maiorescu Nr. 9. (casa proprie.)

Transportă clopotele la destinație
fără a primi nici un acconto, la
caz de nu va plăcea le primește
înapoi. Chemați prin scrisoare,
vine în localitate.

Deslușiri și comande se primesc și la
Librăria Diecezană din Arad.

Redactor responsabil: SIMION STANA asesor consistorial
Censurat: Censura presei.